

I. Bevezetés

Közterületen működtetett térfigyelő rendszerek jogi környezetét, szektorális norma hiányában kizárólag implicit módon lehet feltérképezni.

Mivel a hatályos magyar jogrendszerben még nincs külön törvény az elektronikus megfigyelőrendszerek alkalmazásáról és annak feltételeiről, ezért tiltást és megszorítást tartalmazó garanciális rendelkezések figyelembe vételére sincs lehetőség!

II. Alkotmányjogi és adatvédelmi-jogi szabályozás

A közterületek, illetve a magánterület közforgalom számára nyilvános részén alkalmazott technikai megfigyelésre irányuló kodifikációs törekvések érvényesítése során az alábbiakban ismertetett alkotmányjogi, illetve adatvédelmi-jogi rendelkezések rendelkeznek relevanciával:

1. Az Alkotmány

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) XII. fejezete rendelkezik az alapvető jogokról és kötelességekről.

„54. § (1) A Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani.

(2) Senkit nem lehet kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó elbánásnak vagy büntetésnek alávetni, és különösen tilos emberen a hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.”

...

„58. § (1) Mindenkit, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén - törvényben meghatározott esetek kivételével - megillet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga, beleértve a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jogot is.

(2) A Magyarország területén törvényesen tartózkodó külföldit csak a törvénynek megfelelően hozott határozat alapján lehet kiutasítani.

(3) Az utazási és letelepedési szabadságról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

59. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.

(2) A személyes adatok védelméről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

...

- a. **Az Alkotmány 58. §-ának (1) bekezdése** a következőket állapítja meg: „mindenkit, aki törvényesen tartózkodik Magyarországon területén, - törvényben meghatározott esetek kivételével - megillet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga, beleértve a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jogot is.” Az Alkotmány 59. §-ának (1) bekezdése pedig előírja: „a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.”;
- b. Az „**információs önrendelkezési jog**” tartalmát kibontó 15/1991. (IV. 13.) AB határozat megalkotása óta az Alkotmánybíróság az „információs önrendelkezést” közvetlenül az Alkotmány 59. §-ának (1) bekezdéséből, közvetve pedig az Alkotmány 54. §-ának (1) bekezdéséből származtatja. Ez utóbbi norma tartalma egyébként a következő: „... A Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani.” Az információs önrendelkezési jog az alkotmányos védelemben részesülő személyiségi jogok közé tartozik, és szoros összefüggésben áll a magánszférához való joggal. [ABH 1991. 49., 51., 52.];
- c. Az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése szerint: „a Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja”;

2. Adatvédelem

Az adatvédelem során az elsődleges szubszidiárius jogforrás a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. Törvény. (a továbbiakban: Avtv.)

- d. Az Avtv. 2. §-ának 1. pontja határozza meg a „személyes adat” fogalmát. E rendelkezés szerint személyes adat: „a meghatározott természetes személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható,,;

- e. Az Avtv. 3. §-ának (1)-(2) bekezdései a személyes, illetve a különleges adat kezelésére vonatkozóan így rendelkeznek:

„Személyes adat akkor kezelhető, ha

a) ahhoz az érintett hozzájárul, vagy

b) azt törvény vagy - törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben - helyi önkormányzat rendelete elrendeli.

Különleges adat akkor kezelhető, ha

a) az adatkezeléshez az érintett írásban hozzájárul, vagy

b) a 2.§ 2. a) pontjában foglalt adatok esetében, az nemzetközi egyezményen alapul, vagy Alkotmányban biztosított alapvető jog érvényesítése, továbbá a nemzetbiztonság, a bűnmegelőzés vagy a bűnüldözés érdekében törvény elrendeli,

c) egyéb esetekben azt törvény elrendeli.”;

- f. Az Avtv. 2. §-ának 4. a) pontja pedig kimondja: adatkezelés *„az alkalmazott eljárástól függetlenül a személyes adatok gyűjtése, felvétele és tárolása, feldolgozása, hasznosítása (ideértve a továbbítást és a nyilvánosságra hozatalt) és törlése. Adatkezelésnek számít az adatok megváltoztatása és további felhasználásuk megakadályozása is”;*
- g. Az Avtv. 5. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik: *„személyes adatot kezelni csak meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében lehet. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie e célnak”;*
- h. Az Avtv. 12.§-ának (1) bekezdése az érintettek jogaira és ezek érvényesítésére vonatkozó következő szabályozást tartalmazza: *„Az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az általa kezelt, illetőleg az általa megbízott feldolgozó által feldolgozott adatairól, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről (székhelyéről) és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységről, továbbá arról, hogy kik és milyen célból kapják vagy kapták meg az adatokat. Az adattovábbításra vonatkozó nyilvántartás – és ennek alapján a tájékoztatási kötelezettség – időtartamát az adatkezelést szabályozó jogszabály korlátozhatja. A korlátozás időtartama személyes adatok esetében öt évnél, különleges adatok esetében pedig húsz évnél rövidebb nem lehet.”.*

III. „Különös” jogi szabályozás

Az elektronikus biztonságtechnikai rendszerek működésére, alkalmazására vonatkozó szabályok megalkotására irányuló kodifikáció általában az előzőekben idézett alkotmányjogi és adatvédelmi-jogi szabályok keretei között marad.

Kétségtelen ugyanakkor, hogy az igen-igen szigorú alkotmányjogi és adatvédelmi-jogi követelmények okán a jogalkotási munka szűk, jogi garanciákkal „telitűzdelt” keretek közé kényszerült.

Az információs önrendelkezési jog oltalma különösen azokban az esetekben sérülhet, amidőn a térfigyelőrendszer a látóterébe került képet egyúttal rögzíti is (tehát nem pusztán az „élőképet” közvetíti!). Egyes – uralkodónak tekintendő – szakmai álláspontok szerint ugyanakkor az élőképet közvetítő (tehát a képrögzítést mellőző) technikai rendszer is éppúgy összefüggésbe hozható az érintett információs önrendelkezési jogát oltalmazni hivatott alkotmányos követelményekkel, tekintve, hogy az érintett személyes adatainak felvételére (rögzítésére) is alkalmas technikai rendszer ab ovo magában hordja a visszaélés kockázatát (hogy ti. - noha nem tehetnék - mégis rögzítik/rögzíthetik az érintettről készült képet, hangot).

Az érintett információs önrendelkezési joga pedig valójában azáltal sérül/sérülhet, hogy a technikai megfigyeléséről a „megfigyeltnek” eleve nincs tudomása, s így arra sincs módja, hogy időben megfontolhassa a visszaélés kockázatát negligáló lépéseit (hogy ti. dönthetne akként is, hogy eleve nem lép be a térfigyelő kamerákkal pásztázott területre).

Ezen, a kodifikációs munkálatokat is átható felfogás tükröződik azokban a specifikus szabályokban, amelyek a térfigyelőrendszerek alkalmazásának **puszta tényéről való előzetes tájékoztatás, figyelem-felhívás követelményét is előírják a rendszergazda számára – függetlenül egyébként attól, hogy a rendszer ténylegesen rögzíti-e a látókörébe került képet, hangot, avagy sem.**

IV. A „közhatalmi” szervezetek lehetőségei

1. Rendőrség

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.) a térfigyelő rendszerekkel kapcsolatban a 42. §, illetve annak két bekezdése rendelkezik a „*kép- és hangfelvétel készítése*” cím alatt.

A 42. § (1) bekezdés alapján a Rendőrség a rendőri intézkedéssel összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet.

A Rendőrség közterületen, közbiztonsági célból képfellevőt helyezhet el olyan módon, hogy annak jelenléte az állampolgárok számára nyilvánvalóan észlelhető legyen. A felszerelt képfellevő elhelyezéséről, működtetéséről tájékoztatni kell a lakosságot. A Rendőrség által készített kép- és hangfelvételek, illetőleg az abban szereplő személyes adatok csak az esemény helyszínén elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés miatt kezdeményezett eljárás során, valamint körözött személy azonosítása céljából használhatók fel.

A 42. § (2) bekezdése szerint, ha az esemény helyszínén kép- és hangfelvételen rögzített cselekmény miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indult, továbbá, ha az abban levő adatok nem képeznek maradandó értéket, a kép- és hangfelvételt legkésőbb az esemény időpontjától számított hat hónap elteltével meg kell semmisíteni.

A rendőrség jogosultságai kapcsán az alábbiakat indokolt megjegyezni:

- a. Látható, hogy az Rtv. rendelkezései „kép- és hangfelvétel” készítéséről, illetőleg a „képfellevő” elhelyezésének lehetőségéről rendelkeznek, azonban mindezt anélkül „teszik”, hogy kétségtelenné tennék a két intézmény közötti diszkrpanciát. Pusztán a rendőrségi gyakorlat ismeretében tudhatjuk: az Rtv. a közterületen elhelyezett „képfellevő” alatt részint az élőkép-közvetítést szolgáló, részint pedig a kép- és hangfelvétel elkészítésére is alkalmas „térfigyelőrendszer” technikai elemeire gondol, nem másra;
- b. A „kép- és hangfelvétel” készítése ugyanakkor messze-messze túlmutat a „térfigyelés” intézményén, sőt, tartalmilag sem feltétlen ugyanaz. Kodifikációs-technikai szempontból pedig azért ügyetlen az Rtv.-béli fogalomhasználat, mert a 42.§ (1) bekezdés I. fordulatában említett képfelvétel készítésének lehetősége az (1) bekezdés II. fordulatában említett „képfellevő” közterületen való elhelyezhetőségét is magába foglalja, foglalná (ha már az Rtv. nem használ eltérő terminus technicusokat, de kerüli az érintett fogalmak értelmezését is!);

2. Az Önkormányzatok és a közterület-felügyelet:

Az önkormányzatoknak a közterületek technikai megfigyelésére (vagy másként: a térfigyelésre) az általuk létrehozott közterület-felügyeletek működése útján nyílik, nyílhat módja – nyilván a közterület-felügyeletekről szóló szabályok keretei között, s e szövet működésének céljaihoz kötöten. A közterületek rendje és tisztasága a lakosság közérzetét, biztonságérzetét befolyásoló tényező.

1983. óta működnek közterület-felügyeletek. A fővárosi közterület-felügyeletek működésének jogi alapját a 3/1983. (I. 29.) MT rendelet teremtette meg; 16/1984. (III. 18.) MT rendelet pedig a városokat, illetőleg a gyógy- és üdülőterületi településeket hatalmazta fel ilyen szervezetek létrehozására. A közterület rendjét és tisztaságát biztosítani hivatott felügyelet közterület-felügyelő (továbbiakban: felügyelő) útján gondoskodik a feladatai végrehajtásáról.

A közterület-felügyelő alapvető feladata a hatósági ellenőrzés. Noha a közterület rendjének és tisztaságának biztosítása a települési önkormányzati feladata, jogszabály mégsem kötelezi az önkormányzatokat felügyeletek létrehozására. Jelenleg több-száz felügyelet működik az országban.

Ha valamely települési önkormányzat közterület-felügyelet létrehozása mellett dönt, kizárólag *a közterület-felügyeletekről szóló 1999. évi LXIII. törvény* (a továbbiakban: Köfe.tv) szerint járhat el. (A közterület-felügyelő által érvényesíthető jogosítványokról, az őt terhelő kötelezettségekről Köfe.tv-nek „A felügyelő intézkedési jogköre” című részében elhelyezett szabályok szólnak.)

A közterület-felügyelő a feladatait az önkormányzat illetékességi területére eső közterületen látja el. A közterület-felügyelet, a közterület-felügyelő hatósági jogosultságokat gyakorol; a felügyelő – jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása érdekében, illetékességi területén – rendszeres és folyamatos hatósági ellenőrzést végez.

A felügyelet – a képviselő-testület által meghatározottak szerint – együttműködik a rendőrséggel, a polgári védelemmel, a vám- és pénzügyőrséggel, a hivatásos önkormányzati tűzoltósággal, határterületen a határőrséggel, az egyéb állami ellenőrző és önkormányzati szervekkel, társadalmi szervezettel, így különösen a polgárőrség helyi szervezetével, valamint a feladatai ellátásához segítséget nyújtó egyéb szervezettel.

A közbiztonság és a közrend védelmében, illetve fenntartásában közreműködő szervezetekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi LXXXIV. törvény kiterjesztette a közterület-felügyelők intézkedési és hatósági jogosítványait, így megteremtette annak lehetőségét, hogy az említett személyek térfelügyeleti rendszereket üzemeltessenek.

A Köfe alapján:

7/A. § (1) A felügyelet a felvétel kezelése során köteles megtenni az ahhoz szükséges szervezési, technikai és egyéb adatbiztonsági intézkedéseket, hogy az érintett személy személyes adatait, így különösen magánitkait és magánéletének körülményeit illetéktelen személy tudomására jutásától megóvja. A felügyeletnek biztosítani kell továbbá, hogy a felvételen szereplő személy - a felvétel törlésének időpontjáig - megtekinthesse a róla készült felvételt.

(2) A rögzített felvételt a felügyelő a 7. § (6) bekezdésében foglalt felhasználási célból - bizonyítási eszközként - a büntető vagy szabálysértési eljárásra jogosult szerv megkeresésére továbbíthatja. A megkeresésben meg kell jelölni az eljárás tárgyát, ügyszámát és a rögzített felvétellel bizonyítandó tény.

(3) Közigazgatási hatósági eljárásban az eljáró hatóság megkeresésére - belföldi jogsegély keretében - a (2) bekezdés szerint rögzített felvétel továbbítható, ha a megkereső hatóság a megkeresésben az eljárás tárgyát, ügyszámát és a rögzített felvétellel bizonyítandó tényt megjelöli.

(4) A rögzített felvétel továbbítására irányuló megkeresést meg kell tagadni akkor is, ha a felvétel a megkeresésben meghatározott tény bizonyítására alkalmatlan.

(5) Akinek jogát vagy jogos érdekét a felvétellel rögzített esemény, cselekmény vagy intézkedés érinti, a 7. § (6) bekezdésében meghatározott célból kérheti, hogy a felvételt a felügyelet annak továbbításáig, de legfeljebb a kérelem benyújtását követő harminc napig ne törölje.

A Köfe.tv. e kérdéseket illetően így fogalmaz: *„...a felügyelő - az intézkedésével érintett személyről, az intézkedés vagy az eljárás szempontjából lényeges környezetről és körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet, amely kizárólag az adott eljárásban, jogszabály előírásai szerint használható fel. Ha a kép- és hangfelvételen rögzített cselekmény miatt nem indult eljárás, a kép- és hangfelvételt legkésőbb a felvétel készítésétől számított hat hónap elteltével kell megsemmisítenie a közterület-felügyeletnek”*.

Az idézett szabály – tartalmi szempontból – valójában az Rtv. 42.§-ának (1) bekezdése I. fordulatában írt, korábban ismertetett rendelkezéssel rokonítható.

V. Elektronikus megfigyelés közforgalom számára megnyitott magánterületen

Ebben a kérdéskörben külön kell választani a térfigyelés, valamint elektronikus megfigyelés fogalomkörét.

Magánterületen és közforgalom számára megnyitott területen az elektronikus megfigyelő rendszer alkalmazása a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvmt.) rendelkezéseiben került nevesítésre.

Az Szvmt. 30. §-a határozza meg a tevékenység területi hatályát:

„30. § (1) A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy az elektronikus megfigyelőrendszer működése útján kép-, hang-, valamint kép- és hangfelvételt a kötelezettségeit meghatározó szerződés keretei között, a szerződésből fakadó kötelezettségei teljesítése céljából, az Avtv. szerinti adatvédelmi jogok érvényesítése mellett, illetve e törvényben meghatározott korlátozó rendelkezések betartásával készíthet, illetve kezelhet. E tevékenysége során vagyonőrzési feladatokat ellátó személy adatkezelőnek minősül.

(2) A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy elektronikus megfigyelőrendszert kizárólag magánterületen, illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén alkalmazhat, ha ehhez a természetes személy kifejezetten hozzájárul. A hozzájárulás ráutaló magatartással is megadható. Ráutaló magatartás különösen, ha az ott tartózkodó természetes személy a magánterület közönség számára nyilvános részén a 28. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elhelyezett ismertetés ellenére a területre bemegy, kivéve, ha a körülményekből egyértelműen más következik.

(3) Nem alkalmazható elektronikus megfigyelőrendszer olyan helyen, ahol a megfigyelés az emberi méltóságot sértheti, így különösen öltözőben, próbafülkében, mosdóban, illemhelyen, kórházi szobában és szociális intézmény lakóhelyiségében.

(4) A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy a távfelügyeleti rendszer, adat- és informatikai védelemre irányuló biztonságtechnikai rendszer működése körében adatot a kötelezettségeit meghatározó szerződés keretei között, a szerződésből fakadó kötelezettségei teljesítése céljából, az Avtv. szerinti adatvédelmi jogok érvényesítése mellett, illetve e törvényben meghatározott korlátozó rendelkezések betartásával rögzíthet, illetve használhat fel. Ezen adatok kezelésére egyebekben a 31. §-ban foglaltak irányadók. E tevékenysége során vagyonőrzési feladatokat ellátó személy adatkezelőnek minősül.”

A fentiekből következik, hogy:

- az Szvmt. hatálya nem terjed ki a közterületre,
- a jogalkotó a közterületen gyűjtött, felvett, tárolt, törölt – feldolgozott – személyes adatok kezelését kiemeli e norma hatálya alól.

Maga az Szvmt. jelöli meg szubszidiárius jogforrásként az Avtv. rendelkezéseit, így a jogszabály területi hatályát ki kel terjeszteni:

- bevásárlóközpontok, hipermarketek parkolóinak
- lakosság közlekedését szolgáló magántársaságok pályaudvaraira,
- aluljárók, felüljárók
- más e körbe nem sorolt közforgalom számára megnyitott magánterület

területére.

VI. Polgár jogi aspektus

A személyhez fűződő jogok megsértésének körülményeit a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) tartalmazza.

„80. § (1) A személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés.

(2) Képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulása szükséges.

(3) Az eltűnt, valamint a súlyos bűncselekmény miatt büntető eljárás alatt álló személyről készült képmást (hangfelvételt) nyomós közérdekből vagy méltánylást érdemlő magánérdekből a hatóság engedélyével szabad felhasználni.

81. § (1) Személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá aki a magántitok vagy üzleti titok birtokába jut, és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél.”

Javaslat a térfigyelő rendszerek kiépítése és telepítése esetén:

Folyamatos hatósági kontrollt és jelenlélet biztosító intézkedés a közbiztonság terén kimutatható pozitív eredményt kell, hogy hozzon, elsősorban a lakosság biztonság-érzetének növekedése terén.

A térfigyelő rendszer kialakításánál a maximális biztonságot és jogszerűséget – ezen belül is kiemelten az adatvédelmi szabályok betartását – egyaránt figyelembe kell venni. Ezek az elvárások még a szakmai szabályokat is megelőzik.

1. Általános követelmények

A felhasznált eszközöknek meg kell felelniük a magyar jogszabályokban, magyar szabványokban és műszaki leírásokban felsoroltaknak, így többek között az érintésvédelmi követelmények betartását igazoló hatósági bizonyítvány, kamerák felszerelésére vonatkozó telephely engedély, NHH jogerős építési engedély, magyar nyelvű rendszerterv és üzemviteli-kezelési utasítás is szükséges. A rendszer minden kísérő dokumentációjának (gépkönyvek, kezelési, beállítási leírások, hálózati törzskönyvek, stb.) magyar nyelvűnek kell lennie. A rendszer átvételéhez szükséges a Nemzeti Hírközlési Hatóság (NHH) határozata a jogerős használatbavételi engedély megadásáról.

Amennyiben a rendszer későbbi tulajdonosa részére a kialakítás során igénybevett idegen átviteli közeg után bérleti díj kötelezettsége lesz, úgy a vállalkozó erre vonatkozóan adjon hosszú távú, korrekt költségbecslést a megrendelő részére.

A vállalkozó készítsen rendszertervet a beruházásról, amely magában foglalja a rendszer leírását, dokumentációját, a rendszerben felhasznált valamennyi berendezés műszaki leírását, paramétereit, az átviteli közegek pontos útját, nyomvonalát, dokumentációját, mérési eredményeit.

A vállalkozó készítsen üzemviteli utasítást a rendszerhez, amely tartalmazza a szokványos szerviz tevékenységek felsorolását, utal azok gyakoriságára.

Foglalja össze, továbbá az üzemeltetés egyéb követelményeit, szerszám- és személyi igényét.

A vállalkozónak át kell adnia mindazon hatósági engedélyeket, megállapodásokat, aléptmény felhasználási jogosultságokat, amelyek a rendszer kialakításakor beszerzésre kerültek, és amelyek az üzemeltetés során lényegesek. Ugyanitt csatolja az üzemeltetéshez kapcsolódó esetleges bérleti díj kötelezettséggel összefüggő költség-kalkulációt is.

A rendszer átadását követően, egyszeri alkalommal a kezelőszemélyzet oktatását térítésmentesen vállalja.

2. A rendszerre vonatkozó követelmények

A közbiztonsági térfigyelő rendszer biztosítson mozgó, valós idejű (real time) színes képátvitelt a kamerák felszerelési helye és a megfigyelő központ között.

A tárolt képanyag bármikor visszakereshető, kinyomtatható, DVD (CD) lemezre és mágneses adathordozóra átmásolható legyen. A kép legalább 7 napi tárolása a hatályos jogszabályok szerint, illetve annak feldolgozása, visszakeresése digitális rendszerben történjen.

A rendszer több lépésben bővíthető, moduláris felépítésű legyen. A rendszer felépítése biztosítsa a későbbiekben történő szakaszos bővítéseket úgy, hogy a korábban telepített rendszer központi és külső elemei csere nélkül továbbra is felhasználhatók legyenek.

A kamerák és tartozékaik, a központi egységek típusválasztásánál a kor követelményeinek megfelelő, korszerű, megbízható, időjárásálló típus választására kell törekedni.

Az elektronikus berendezések műszaki paraméterei feleljenek meg a vonatkozó nemzetközi és magyar szabványok ajánlásainak.

A térfigyelő rendszer biztosítson automatikus együttműködést a kamerákkal telepített területen üzemelő biztonságtechnikai kisközpontok, riasztó rendszerek kódolt jeleinek kapcsolhálózaton történő automatikus fogadására, valamint ezek hatására az előre programozott kamera-vezérlésekre.

Biztosítsa a rendszer a kamerák több helyről való vezérlésének és figyelésének a lehetőségét. Bármelyik helyről, bármelyik kamera képe bekérhető, szükség esetén a vezérlés is átvehető legyen.

A kezelőhelyek képernyőire bármely kamera képe engedélyezhető legyen, a kezelők által látott jel nem lehet időosztásos, ill. csökkentett kép váltásos vagy a szabványos PAL felbontásnál kisebb felbontású.

3. A központra vonatkozó követelmények

A térfigyelő helyiség kialakításánál biztosítani kell a műszaki berendezések és tartozékainak elhelyezését, a rendszert kezelő személyzet tartós és nagy figyelmet igénylő munkavégzésének feltételeit.

A rendszer központja a kijelölt helyiségében kerül elhelyezésre, mely helyiséget és az erősáramú (380V/16A) hálózati csatlakozás lehetőségét Ajánlatkérő biztosítja.

A rendszer központi egységét úgy kell kialakítani, hogy távlatilag a bővített rendszer kamera képének fogadására, beérkező képanyagának feldolgozására alkalmas legyen. A rendszer alapkiépítése utáni további bővítés során felhasználhatóak legyenek a korábban telepített egységek.

A központ legyen alkalmas a kamerák riasztójeleinek fogadására, tárolására.

A térfigyelő rendszer központja egyszerűen kezelhető, számítógéppel vezérelt magyar nyelvű grafikus felületen kezelőhelyenként biztosítsa a teljes rendszervezérlés lehetőségét (összes kamera-, monitor kiválasztása, kamera mozgatása, zoom, digitális fotókészítés, képarchiválás, nyomtatás... stb.). A kezelőknek a jobb áttekinthetőség érdekében a terület számítógépes térképéről kell tudnia helyszínt, kamerát váltani. A kamerák mozgásának vezérlése a számítógépes felületen egérrel és előre definiált funkciók alapján botkormánnyal is – több mozgási sebességgel – történjen.

A kezelők tevékenységét folyamatosan rögzíteni (naplózni) kell, kívánságra műszakváltásnál nyomtatni szükséges.

Az élőképen és a rögzített képen is az esemény beazonosítására feliratozás szükséges, amely a kamerahely nevét (számát), a dátumot és az időpontot tartalmazza.

A videó-központ a belső számítógépes vezérlésén keresztül legyen fogadókész szoftveres videó-rendszer azonosító rendszerbe integrálására.

A berendezés központi egységéhez kapcsolódva kerüljön kialakításra egy digitális képrögzítési-archivális rendszer az összes kamera képének folyamatos rögzítésére (digitálisan kameránkénti 3 frame/s-os képfrissítéssel).

A rendszer kezelője az általa megfigyelt eseményről, a számítógéppel vezérelt kezelőhelyen a digitálisan rögzített és az archivált eseményekről bármikor készíthet digitális fotót, vagy

digitális filmet. A készített felvételek között a kezelő kereshet (minimálisan időpont, kameraszám szerint), a kívánt felvételt színesben nyomtathatja, kimentheti.

Meg kell oldani a központ összes videotechnikai elemének szünetmentes áramforrásról való táplálását (a minimálisan elfogadható áthidalási idő teljes terhelésnél ~30 perc).

Szükséges a felvett teljesítménynek és a helyiség méretének megfelelő, porszűrővel ellátott klíma berendezés kialakítása.

Az adathordozóról bármikor készülhessen biztonsági másolat.

4. Kamerákra vonatkozó követelmények

A telepített kamerák tápellátásának biztosítása a vállalkozó feladata. A vállalkozó feladata beszerezni mindazon engedélyeket és megállapodásokat az energiaszolgáltatóval, illetve egyéb más magán vagy közületi szervvel, melyek jogosultak energiát továbbszolgáltatni. A kamerák felszerelési helyére vonatkozóan a vállalkozó feladata valamennyi építészeti-szakhatósági, biztonságtechnikai, érintésvédelmi (esetleges műemlékvédelmi) hatósági bizonyítvány beszerzése.

A megajánlott kameráknak rendelkezniük kell MABISZ biztosító tanúsítvánnyal.

A kamerák felszerelése, kialakítása időjárásálló, a járókelők által nehezen megközelíthető legyen, a kameraház illeszkedjen a környezetbe.

A működés szabotázsvédett legyen.

Valamennyi telepített és később telepítendő DOM kamera mozgatható, előre programozható (legalább 50 pozíció), gyors beállású legyen. A kamera mozgása közben a megtekinthető térrésznek vízszintes síkban 360°, függőlegesen 0-180°-nak kell lennie (autó flip).

A kamerák optikai zoomjának minimálisan 22x-nek kell lennie, amely digitális nagyítással tovább fokozható.

A távvezérelt kamerák előre meghatározott program szerinti (nappali és éjszakai, vagy munkaidőben és munkaidőn túl programozható időintervallumokban) pásztázást tudjanak végrehajtani. Beállítható legyen a pásztázási sebesség, a lefedett terület.

Valamennyi kamerának színesnek kell lennie, mely rossz fényviszonyok között a programozásnak megfelelően automatikus/manuális módon fekete-fehérre váltható. Képélesség és blende automatikus beállása (autóíriszes optikával felszerelve), a kamerák színes üzemmódban min. 1 lux, fekete-fehér üzemmódban min. 0.06 lux megvilágítás mellett értékelésre, rögzítésre és nyomtatásra alkalmas videó-képet kell adnia.

A videojel minősége PAL vagy annak megfelelő digitális jel legyen a kamerától a monitoron való megjelenésig, valamint a képi anyag rögzítése digitális módon történjen.

A kamerák riasztó bemenetekkel legyenek ellátva. A kamerák programozottan képesek legyenek a riasztó bemenetek által riasztott helyre automatikusan ráállni (távfelügyeleti riasztás).

5. Átviteli közegekre vonatkozó követelmények

A jelátvitel útjára ajánlattevőnek kell ajánlatot tennie.

Vezeték nélküli videó-jel átvitel csak NHH engedéllyel, csak a legszükségesebb esetekben (amennyiben vezetékes megoldás nem lehetséges) telepíthető.

Az átviteli utak és a kamerahelyek kialakításához szükséges kommunális építmények, alépítmények és egyéb felhasználni kívánt infrastruktúráként szereplő elemek, műtárgyak

igénybevételéhez szükséges koordinációk, egyeztetések, illetve a megfelelő engedélyek, hatósági bizonyítványok (NHH engedély) beszerzése a telepítő feladata. Ugyancsak a telepítő feladata az esetleges új átviteli közegek kiépítése, engedélyeztetése.

A térfigyelő rendszer kameráit, az átviteli utakat, a rendszer központi berendezéseit túlfeszültség védő eszközökkel kell biztosítani a rongálódás ellen, úgy a tápáram, mint a videó jel vonatkozásában.